Dingsdag 21 Mei 1839. No. 61.

VLISSINGSCHE COURANT.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 20 *Mei.* Bij Koninklijk besluit is de Bureau-Oppasser bij de Directie van Marine te Vlissingen, *R. C. Wye van Zanen*, met 1 Junij e. k. benoemd tot opzigter van den kustlichttoren op Schouwen.

— Naar men verneemt, heeft de gevreesde longziekte onder het rundvee, zich ook in het 4e District van Zeeland, in vrij hevigen graad geopenbaard. Het schijnt dat de ijverige pogingen door de leden der commissie van landbouw in genoemd District, tot wering en voorkoming der besmetting aangewend, vruchteloos zijn geweest. Treurig is inderdaad deze ervaring, te meer daar het gegrond vermoeden bestaat, dat deze besmetting is overgebragt, door den invoer van rundvee, uit besmette plaatsen in Holland, en hetwelke was bestemd voor de troepen in dat District.

Het is ten uiterste wenschelijk, dat door de hooge autoriteiten doelmatige middelen, tot voorkoming der verspreiding, zullen worden aangewend.

'S GRAVENHAGE, *den* 15 *Mei.* Aan de Regering te Maassluis is, uit de kas der Nationale Nijverheid, eene som van *f* 9000 verstrekt, tot daarsteling eener gelegenheid voor den aanbouw van groote zeeschepen.

— Men meldt uit Boxtel dd. 15 Mei: De inspectie over het korps Grenadiers, die Maandag den 13 dezer door Z. Exc. den Luitenant-Generaal *van Geen* begonnen was, gisteren afgeloopen zijnde, had men verwacht, heden te vernemen, wanneer dat fraaije korps zich weder op marsch naar 's Gravenhage moest begeven. Het schijnt echter, dat dit nog vooreerst niet zal plaats hebben, daar men wil, dat de reis van Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk naar 's Gravenhage gedeeltelijk ten doel heeft om te bewerken, dat dit korps nog vooreerst in deze streken verblijven zal, hetgeen ons te minder waarschijnlijk voorkomt, daar eerstdaags eene vaste bepaling van garnizoenen voor de onderscheidene korpsen wordt te gemoet gezien.

ARNHEM, *den* 17 *Mei.* Naar men thans nader verneemt, heeft niet alleen de uitgever der *Arnhemsche Courant*, maar ook de Procureur-Generaal bij het Provinciale Geregtshof van Gelderland cassatie aangeteekend tegen het arrest, door dat Geregtshof den 11 dezer gewezen. Voor den Hoogen Raad zal, naar men verder verneemt, de uitgever worden verdedigd door den Heer Mr. *D. Donker Curtius.*

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 14 *Mei.* 6 *Ure des avonds.* De rust der hoofdstad is sedert gisteren avond hersteld. De oproerigen hebben niet, gelijk men geducht had, met den avond eenige beweging gemaakt. De goede geest, door de bevolking betoond, de manhaftigheid der nationale garde, der linietroepen en der municipale garde, heeft bijgedragen om de, een oogenblik door de vermetele poging der oproerigen gestoorde, openbare orde en rust te herstellen. Heden is in de hoofdstad met de kalmte het vertrouwen terug gekeerd, en hoewel het openbaar gezag nog voorzorgs-maatregelen blijft nemen, voorspelt alles, dat deze kalmte niet zal gestoord worden.

Het volgende is een afschrift eener gedrukte proclamatie, die bij de geweermakers, gebroeders *Lepage*, gevonden is, wier wapenmagazijn is uitgeplunderd geworden.

» TE WAPEN BURGEREN!

» Het noodlottig uur voor de onderdrukkers heeft geslagen, de laffe tiran der Tuillerien spot met den honger, die in 's volks ingewanden woelt; doch de maat zijner gruweldaden is vol; zij zullen eindelijk derzelver kastijding ontvangen.

» Het verraden Frankrijk, het bloed onzer geslagte broederen roepen luide tot u, en schreeuwen wraak; dat deze vreeselijk zij; want zij heeft te lang getoefd; verga eindelijk de exploitatie, en dat de legaliteit zegevierende zich zetele op de dooreen verstrooide puinhoopen van het koningschap en der arristocratie.

» Het provisoire gouvernement heeft militaire opperhoofden benoemd om het gevecht te besturen; die opperhoofden zijn uit uw midden gekozen; volgt hen, zij zullen u ter overwinning geleiden.

» Volk, sta op, en uwe vijanden zullen verdwijnen als het voor den wind verstuwende zand, sla toe, en verdelg, zonder ontferming, de laaghartige trawanten der tirannie, vrijwillige medepligtigen der dwingelandij; maar reik de hand aan de, uit uwen boezem voortgekomen, soldaten, die geene broedermoordende wapenen tegen u zullen keeren.

» *Vooruit! Leve de Republiek!"*

Deze proclamatie was geteekend BLANQUI.

Blanqui, wiens naam meermalen in de politieke zaken is voorgekomen, was een der opperhoofden van het jl. Zondag te Parijs uitgebroken oproer. Hij had eene bende, hem aanhangende, lieden bij zich, met welke hij den aanval heeft begonnen. Hij werd vergezeld door *Barbès*, een der advokaten der beschuldigden van April. Beiden, gevolgd door hunne benden, zijn naar het plein du Chatelet opgetrokken. *Barbès* heeft den schildwacht gedood en *Blanqui* den officier door een pistoolschot doen vallen. Des avonds is *Barbès*, ter zijde van *Blanqui*, gesneuveld. Laatstgemelde heeft daarop alle geestkracht verloren. De oproerigen hebben het lijk van *Barbès* met zich gevoerd, op hunnen weg wraak schreeuwende, maar hunne woede heeft op het gemoed van *Blanqui* geenerlei uitwerksel gehad. De bende, die hem in het eerst was gevolgd, is uiteengegaan, en de gene die haar zamenstelden hebben zich onder andere opperhoofden vereenigd. *Blanqui* behoort onder de in hechtenis genomene.

Sommige dagbladen beweren, dat de ministeriële crisis de oorzaak van het oproer is geweest, niets is meer ongegrond dan deze bewering. Alles bewijst dat deze gebeurtenissen van 12 Mei een *Buonapartisch* karakter hebben; het is geen opstand van het volk: het is een, door eene partij gesmeed, komplot, en heeft geenerlei betrekking met de gouvernementale crisis.

— Het getal der gevangen genomen oproerigen wordt op 202 begroot. Allen hebben reeds een voorloopig verhoor ondergaan, en schijnen hetzelfde stelsel van defensie aangenomen te hebben, namelijk om te verklaren, dat zij gedwongen zijn geworden tot het opvatten der wapenen door een hoop opstokers. *Barbès* alleen moet bekend hebben dat hij voor zich zelven uit politieke redenen en als vijand tegen vijand in openbaren staat van oorlog gehandeld had.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 14 *Mei.* Z. K. H. de Erfprins *van Oranje* heeft, bij gelegenheid der plegtige inwijding van het standbeeld van *Schiller*, te Stutgard, eene som van twee duizend guldens tot weldadige oogmerken geschonken.

— Men meldt uit Winterthur (Zwitserland), van den 4 Mei. In den vroegen ochtend van heden, zagen twee reizigers op den weg naar Frauenfeld eenen zwaren rook naast een bij den Rauchegg gelegen huisje opstijgen; weldra werden hunne ooren getroffen door het gillend jammergeschrei eener vrouw, en toen zij zich ijlings naar de geheimzinnige plaats begaven, vertoonde zich aan hunne oogen een akelig schouwspel. Aan eenen paal vast gebonden zat een man van omtrent 50 jaren, op eenen helderbrandenden houtstapel; de vlammen verteerden juist het touw, waarmede de ongelukkige zich zelven, volgens zijne eigene getuigenis, had vastgemaakt; men hief hem oogenblikkelijk van den brandstapel, op welken hij alreeds een vierde uurs had liggen braden. Tot over de helft des ligchaams verschroeid, was dit slagtoffer van godsdienstdweeperij, ondanks zijne helsche smart, nog bij zijn volle bewustzijn, en blies eerst tegen den avond, onder het gebed zijner vrouw, den laatsten adem uit. De waanzinnige man was het oud gemeente-raadslid *Steffen*, van Neftenbach, een braaf, algemeen geacht medeburger. Even als vele anderen door het aardsche heil niet gunstig bedeeld, had hij zich aan het verderfelijke godsdienstige misticismus overgegeven. Hij bekende dat hij, aan zijne zaligwording twijfelende, het besluit had opgevat om zich zelven het leven te ontnemen; dat hij dezen ochtend innig had gebeden, doch niet was verhoord geworden; dat hij daarop eenen brandstapel had aangelegd en met vier lucifer-zwafelstokken in brand gestoken.

BELGISCHE BERIGTEN.

Een jonge knaap heeft een buitengewoon bewijs van moed gegeven. Twee der kinderen van den Heer *Vallez*, te Renaix, een jongen en een meisje, speelden in eenen tuin, in welken een diepe vijver is. De kleine *Léonie*, 4 en een half jaar oud, valt in den vijver en zinkt. Haar broeder *Léon*, naauwelijks 7 jaren oud, dit ontwarende duikt in het water, en brengt, als door een wonderwerk, zijn zusje aan wal. Na dit gedaan te hebben, loopt de moedige knaap naar zijne ouders, en zegt op een kinderlijken toon tegen zijne moeder: » Mama, *Léonie* leeft nog, ik heb haar uit den vijver gehaald en zij ligt op het gras." De ouders snellen terstond hunne dochter ter hulpe, vinden haar werkelijk op het gras uitgestrekt en in leven. Dit voorval heeft den 8 dezer des middags plaats gehad. Beide de kinderen bevinden zich volmaakt wel.

Mengelingen.

DE PARIJSCHE LEES-INRIGTINGEN.

Onder de instellingen, die geacht mogen worden het meest geschikt te zijn, om den geest te beschaven en de kennis te bevorderen, behooren voorzeker de Fransche en vooral de Parijsche lees-inrigtingen, of zoogenaamde Cabinets de Lecture. Behalve de kundigheden, welke men in dezelve, zoowel uit wetenschappelijke als andere werken kan verzamelen, blijft men ook, door middel van allerhande soorten van Couranten en periodieke werken, met het nieuws van den dag bekend. Slechts eenen stuiver betaalt men voor elk boekwerk en eenen stuiver voor de zitplaats, en voor zulk eene geringe uitgave kan men een schat van kennis vergaderen. Niets dan de keuze brengt hier den weetgierige in verlegenheid. Geen wonder dus, dat men alhier hoogstbelangwekkende physionomiën aantreft, onder die lieden, welke, meer of minder in hunne oefeningen verdiept, aan de smaakvolle leestafels hebben plaats genomen.

Daar zit, bij voorbeeld, een klein oud man, met gepoeijerd haar, en een berg papieren voor zich; hij ziet slechts op, om eenen woedenden blik te werpen op elk, die eenige poging schijnt te doen, om hem zijnen buit te ontrooven. Wee dengene, die

zich verstouten durfde hem in zijne belangrijke bezigheden te
storen. Die man is een rentenier. Om vooral de eerste te zijn,
komt hij des morgens zoodra de deur van het lees-Kabinet ge-
opend wordt, en om geen oogenblik te verliezen, ontbijt hij al
lezende, en vertrek niet voor etenstijd, na vooraf nog tegen den
avond den *Moniteur* in beslag genomen te hebben.

In het donkerste gedeelte van het vertrok, zit een mager Heer,
met half versleten kleederen, die bij iedere bladzijde, welke hij
doorleest, zorgelijk naar alle kanten ziet. Hij is surnumerair bij
het Ministerie van Binnenlandsche zaken. Zoo even heeft hij ter
sluiks een oppositieblad gelezen; (een surnumerair is altijd van
de oppositie) want daar de goede man bezorgd is voor zijn toe-
komst en de nieuwjaar gratificatie, zit hij onder zijn onschul-
dig vermaak op heete kolen. Iedereen komt hem verdacht voor.
Hij kiest altijd de donkerste plaatst in het vertrek, zet den hoed
in de oogen en leest, uit vrees, dat men den titel zal zien,
nooit de eerste bladzijde van zijne geliefdkoosde Couranten. Ein-
delijk vertrekt hij, met eene haast, alsof hij in éénen ren drie-
maal het Champs de Mars moest rondloopen.

Zijne plaats wordt ingenomen door een' jongeling van eene
rijzige gestalte en een blozend gelaat, die zich eenen vrijen dag
ten nutte maakt, om de lezing van een' door zijne moeder ver-
boden Roman ten einde te brengen. Gekomen aan het gedeelte,
waar de held van het stuk zijne liefdeverklaring aan de heldin
doet, geraakt hij in geestvervoering, stampt met de voeten en
geeft in zijne verrukking zijne tegenpartij een' duchtigen schop
voor de schenen. De gekweste vliegt op, en scheit hem voor
polisson, maar het jonge mensch hoort of ziet niets, want hij is
thans in den derden hemel, in het schoonste moment der in-
trigue, op het oogenblik, waar, bij eenen helderen maneschijn,
een onverbreekbare eed de beide gelieven voor eeuwig verblindt.
Naauwelijks is dit verheven tooneel van hemels geluk voorbij, of zijne
geestverrukking begint te bekoelen, en zijne aandacht wordt ge-
stoord, door de volgende luidruchtige woordenwisseling: » Mijn-
heer, ik had dit blad voor mij besproken!" » » Ik had er voor
u aanspraak op!"" » Het is eene uitgemaakte zaak, dat ik er
een vroeger regt op heb, dan gij!" » » Niet zoo, mijnheer!
gij hebt ongelijk; ik houd nogmaals mijn regt staande, en neem
al deze Heeren tot getuigen!"" » En ik beroep mij op het ge-
heele gezelschap." Gedurende dit levendig gesprek trekken de
beide partijen den ongelukkige *Courier Français*, de oorzaak
van den twist, heen en weder, tot dat zij hem in tweeën scheu-
den. De Spaansche aangelegendheden vliegen naar den eenen,
de Parijsche gebeurtenissen naar den anderen kant, en de hevig
ontstelde vrouw komt nog maar even tijdig genoeg om zich in
het midden te stellen, en de kosten te doen vergoeden.

De rust herstelt zich weder, en een ieder leest met ijver voort,
maar een pas ingekomen persoon, die zich bij den kagchel ge-
plaatst had, hoest en kucht geweldig, en snuit zich onophou-
delijk den neus. De arme leed aan eene verkoudheid. » Die
deed ook beter te huis te blijven," bromde er een in zich zel-
ven. » Hij moest zich te bed begeven, een sterk kop thee drin-
ken en eens goed uitzweeten," zeide een ander! » Dat is een
lastig Heer," mompelde een derde. » Een ware trompet," riep
een vierde, en eindelijk klimt het algemeen ongenoegen tot zulk
eene hoogte, dat zich een luid hoerah! uit aller mond doet hoo-
ren, en de onwelkome gast werd door ieder een verzocht zich
te verwijderen.

De Physionomiën der leeskabinetten zijn in elke afdeeling
der stad onderscheiden. In het Palais Roijal is het een men-
gelmoes, uit alle natiën, uit alle standen. In de Chaussée d' An-
tin vindt men eenige mode-Heeren en kameniers, die hier voor
hunne gebiederessen de mystische en kabalistische voortbrengse-
len van *de Balzac* halen of terug brengen. In het Quartier La-
tin studenten, die hunne blikken over regtsgeleerde of genees-
kundige schriften laten weiden, terwijl de gedachten op de plaat-
sen van openbare vermakelijkheden ronddwalen. Op de Place
Roijale verdiepen zich achtenswaardige pruikendragers, in de lange
kolommen van de *Gazette des Tribunaux* en der *Quotidienne*,
terwijl zij deze aangename bezigheid afwisselen door een snuifje
te nemen, of het een en ander verhaal uit hunne jeugd op te
disschen. Middelerwijl is het laat geworden, de klok heeft elf
geslagen, het Cabinet de Lecture wordt gesloten, de ontvangst
wordt nagezien, en men pakt de dagbladen en maandwerken te
zamen voor de nalezers, of, om ze naar de provincien te zenden.

OVER HET GEBRUIK VAN HET ZOUT BIJ HET VEE.

Het gebruik van het zout voor het vee schijnt bij onze
landbouwers tot heden nog weinig in zwang te zijn. Intusschen
kan het volgende uittreksel uit de schriften van den Heer *Cur-*
wen, een man, wiens kunde in den landbouw algemeen is er-
kend, een bewijs opleveren van de groote voordeelen, welke
het gebruik van zout, ook als behoed- en geneesmiddel, bij
ziekten aanbiedt, eene omstandigheid, welke welligt de beharti-
ging van onzen landman, in het tegenwoordig oogenblik, bij de
steeds toenemende ziekte onder de runderen, in eene groote mate
verdient.

In het voorjaar, zegt de voormelde schrijver, werd eene mij-
ner kudden door eene ontsteking ziekte getroffen; ik liet haar
sterke giften zout toedienen, vijf tot zes oncen per dag, en de
ziekte verdween spoedig. Kudden, welke op natte gronden wei-
den, verliest men dikwerf geheel. Ik heb bevonden, dat het
zout een behoedmiddel is tegen de nadeelige gevolgen der nattig-
heid. Ook aan de paarden, dien ik het zout met een goed ge-
volg toe, wanneer hunne pooten, door zwaren arbeid, zijn ge-
zwollen. Het is even zeer dienstig om dat ongemak voor te ko-
men, als hetzelve te genezen. Men kan in zoodanige gevallen
de gift van zes onsen tot een pond daags doen afwisselen. De
melk en de boter van koeijen, die met knollen gevoed worden,
verliezen door het gebruik van zout, den onaangenamen smaak,
welken zij aan dat vôer anders ontleenen. Ook voor de bijen
is het gebruik van zout zeer nuttig. Men lost hetzelve ten dien
einde in bronwater op, onder bijmenging van eenige suiker, in
dezen toestand is het zout een heerlijk behoedmiddel, voor die
dieren tegen de [illegible] ziekten, aan welke zij [illegible] onderhe-
vig zijn.

Voor dat ik zout aan mijn vee toediende, betaalde ik, het
eene jaar door het andere, 58 Lst. aan den vee-arts voor zijne
behandeling en voor geneesmiddelen; sedert dat ik dit behoed-
middel gebruik, is mijne uitgaaf daarvoor niet noemenswaardig.
Het toedienen van eene te groote hoeveelheid zout kan intus-
schen ook nadeelig zijn, en uit dien hoofde zullen wij de ver-
schillende hoeveelheden doen kennen, welke de Heer *Curwen*
aan zijn vee op verschillende tijden laat geven.

	Van April tot December. *oncen.*	Van Dec. tot April. *oncen.*	
Aan de paarden	4	6	per dag.
Aan de melkgevende koeijen .	4	4	—
Aan de vet gemest wordende ossen	4	8	—
Aan de jonge ossen	2	3	—
Aan de kalveren	1	1	—
Aan de schapen	2	4	per week.

DE TOOVERKRACHT DER RATEL-SLANG.

» Toen ik een knaap van dertien jaren was," zegt de Heer
Wellard (gelijk *Hoffman* in zijn onlangs uitgegeven werk *Wild*
Scenes vermeldt) » zond mijn vader mij uit om eenig riet te
halen. Niet lang was ik met het afsnijden daarvan bezig; als
ik eene groote ratel-slang bemerkte; ik zag naar het een of
ander om, ten einde er haar mede te dooden; doch geen wa-
pen vindende, liet ik mij door nieuwsgierigheid verleiden om
het dier te beschouwen. De slang lag opgerold en maakte met
de kleppen het gewone zingende geruisch. Nog niet lang had
ik ze beschouwd, of mijne oogen werden bekoord, door de
glansrijkste, levendigste kleuren, welke de verbeelding scheppen,
maar geen penseel schilderen kan; het geel had de overhand,
en wel in eene menigte van bonte, bevallige figuren. Tevens
werden mijne ooren verrukt door de heerlijkste, zachtste, za-
mengestelde maar in den hoogsten graad melodieuze en boeijen-
de muziek, gelijk ik vroeger noch later hoorde, en gelijk mij-
ne fantasie er in anderen toestand volstrekt niet had kunnen
droomen. Daarbij voelde ik mij onwederstaanbaar naar de vrees-
selijke slang getrokken. Daar ik dikwijls ratel-slangen gezien
en zelfs gedood had, en mijne zinnen overigens door de glans-
rijke beelden en de liefelijke muziek geboeid waren, zoo dacht
ik aanvankelijk aan geen gevaar; plotseling herinnerde ik mij,
Indianen — wat ik nooit geloofd had — van de tooverkracht
dier slangen te hebben hooren verhalen, en ik wende mij ont-
zet af, het geen mij slechts met de grootste moeite gelukte.
Terwijl ik mij met alle geweld verwijderde, scheen mijn hoofd
door eene onzigtbare kracht terug getrokken te worden, en ik
ben stellig overtuigd, dat ik, eenige minuten later, niet in staat
geweest zou zijn, van het dier weg te komen."

CRIMINELE STATISTIEK.

– De Heer *Moreau de Jonnès* heeft aan de Koninklijke akade-
mie van wetenschappen een statistiek verslag medegedeeld nopens
de criminaliteit in Groot-Brittanje. Zie hier de hoofdopgaven:

Als men de verhouding der misdaden vergelijkt met de gemid-
delde bevolking in Groot-Brittanje en Frankrijk, gedurende de
vijf jaren van 1831 tot 1835, zoo bevindt men:

1. Dat doodslag ten minste viermaal menigvuldiger is op de Brit-
sche eilanden dan in Frankrijk, zelfs als dit laatste land in
staat van revolutie is;

2. dat de voorbedachte moord er ten minste de helft menig-
vuldiger is;

3. dat verkrachting er 6 à 7 maal meer voorkomt.

4. dat brandstichting er een weinig zeldzamer is;

5. dat diefstallen, voor de hoven van assises en de correctio-
nele policie bewezen, er vier- à vijfmaal zoo talrijk zijn;

6. dat er negenmaal zoo veel personen, middelbaar per jaar, in
het vereenigd Koningrijk worden veroordeeld, als in Frankrijk,
naar verhouding der bevolking;

7. dat de strafoefeningen in Engeland driemaal sterker zijn
dan in Frankrijk, altijd in verhouding tot de bevolking.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 20 *Mei*. Sedert den 17 dezer, is alhier ter Reede ge-
komen:

Voor Brussel bestemd:
La Nijmphe, C. Denis, van Bordeaux, met wijn.

Voor Antwerpen bestemd: *Antwerpen*, J. Britton, van Londen, met passa-
giers en stukgoederen; *Princess Victoria*, H. Woodroff, van Hamburg, met
passagiers en stukgoederen; *King George*, H. Linn, van Londen, met stukgoe-
deren; *Alarm*, A. Berding, van Memel, met houtwaren; *Emélie*, M. van den
Kerkhoven, van Havre de Grace, met stukgoederen; *Lesbea*, M. B. Guirco-
vich, van Odessa, met tarwe; *Sophia*, P. Garling, van Liverpool, met klip-
zout; *de Clio*, J. de Nys, van Messina, met fruit; *la jeune Léonie*, H. A.
de Vries, van Liverpool, met klipzout; *St. Antonius*, J. E. Nye, van Swine-
munde, met houtwaren.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze Reede naar Zee gezeild:
The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen;
la jeune Clemence, T. Smit, naar Hull, *de Gezina*, D. Lange, naar Bergen;
beide met stukgoederen.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.